वर्त्तन्ते। तान् स्वात्मनि सम्पादयन्ति। ततश्च प्राणा एतेभ्यो नापक्रामन्ति॥

(६) यथोक्तस्य मृतोपचारस्यानुष्ठानार्थं प्रतिप्रस्थातृकर्त्तृकं पत्न्यानयनं विधत्ते। "अम्बे अम्बाल्यम्बिक इति पत्नीमुदानयति। अकृतैवैनाम्" इति। अम्बादिशब्दैः प्रतिप्रस्थाता महिषीं सम्बोधयति। तेन तामाह्वयत्येव। एतच्चान्यासामप्युपलक्षणं॥

(७) यदुक्तं सूत्रकारेण, सुभगे काम्पीलवासिनीति शोणेन वाससाध्वर्य्युर्महिषीमश्वञ्च प्रच्छादयेति। तस्मिन् मन्त्रे प्रथमभागस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "सुभगे काम्पीलवासिनीत्याह। तप एवैनामपनयति" इति। अत्र प्रतिप्रस्थाता महिषीं सम्बोधयति, हे 'सुभगे' सौभाग्ययुक्ते, हे 'काम्पीलवासिनि' शृङ्गारार्थं विचित्रदुकूलवस्त्रोपेते। अनेन सम्बोधनेन महिषीं 'एनां', 'तप एव', प्रापयति, मृतेनाश्वेन सह भोगार्थमाह्वानं सन्तापहेतुत्वात्तपस्थानीयं॥

(८) द्वितीयभागस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "सुवर्गं लोके सम्प्रोर्णुवार्थामित्याह॥ ३॥ सुवर्गमेवैनां लोकं गमयति" इति। हे महिषि त्वमश्वश्चेत्येतौ युवां स्वर्गलोकसदृशसुखनिमित्तमिदं वस्त्रं सम्यगाच्छादयतं। अनेन मन्त्रभागेन महिषीं स्वर्गमेव प्रापयति॥

(९) तृतीयभागस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "आहमजानि गर्भधमात्वमजासि गर्भधमित्याह। प्रजा वै पशवो गर्भः।